

Staňkovsko

Červen 2006

Toto číslo sponzoruje
servis PC Radka Pittrová

Číslo 63

servis PC Radka PITTROVÁ

prodej a opravy výpočetní techniky

28. října 282 Telefon : 379 482 493
Staňkov - 345 61 pondělí - pátek 13:00 - 18:00
posta@servispc.com sobota 09:00- 12:00

www.servispc.com

Naše společnost byla certifikována dle zákona č.215/2005 pro servis, instalaci a fiskalizaci registračních pokladen. Certifikace se týká modelů: Epson FP-220UC, FP-T88UC, Euro 500 Handy, Euro 1000, Euro 2000 Alpha. V souvislosti s tím bychom Vás chtěli informovat o změnách, které přináší zákon o registračních pokladnách a který platí od 1. 7. 2005.

Koho se zákon o registračních pokladnách týká?

V podstatě každého, kdo přijímá a vydává v rámci maloobchodní nebo restaurační činnosti platby na základě živnostenského listu. Nezáleží na tom, zda se jedná o fyzickou nebo právnickou osobu. V zákoně se obě osoby označují jako „povinný subjekt“. Pokud si přesto nejste jisti, jestli se vás tento zákon týká, výčet povinných subjektů a informace podá příslušný Živnostenský úřad.

Lze ušetřit při nákupu fiskálního zařízení?

Ano! Včasným pořízením fiskálního zařízení můžete citelně ušetřit na výdajích:

30. červen 2006 - pořídíte-li si do tohoto termínu fiskální zařízení, budete si moci z daní odečíst 50 % nákladů na něj vynaložených, nejvýše však do výše 8.000 Kč na jednu pokladnu nebo fiskální tiskárnu.

31. prosinec 2006 - do tohoto data si z daní můžete odečíst 30 % hodnoty fiskalizace stávající registrační pokladny, do maximální výše 4.000 Kč.

1. leden 2007 - budete-li po tomto termínu provádět platby na zařízení, které nevyhovuje fiskálnímu zákonu, vystavujete se nebezpečí pokuty za „porušení povinnosti nepeněžité povahy při správě daní“.

Musíme se registračních pokladen bát?

Odpověď zní: zcela určitě ne. Registrační pokladna je pokladna

jako každá jiná, na kterou jste již zvyklí. Fiskální paměť je uvnitř pokladny či tiskárny a navenek se nijak neprojevuje, nepotřebuje speciálně ovládat a pracuje zcela automaticky. Veškeré problémy s ní spojené za vás bude řešit naše autorizované servisní středisko, které vám také vysvětlí každou případnou nejasnost. Důvod k obavám není, ani pokud se chystáte používat fiskální tiskárnu a nevíte, jak ji propojit s vaším informačním systémem. Stačí si zakoupit správný software, případně se s žádostí o pojištění obrátit na výrobce vašeho systému.

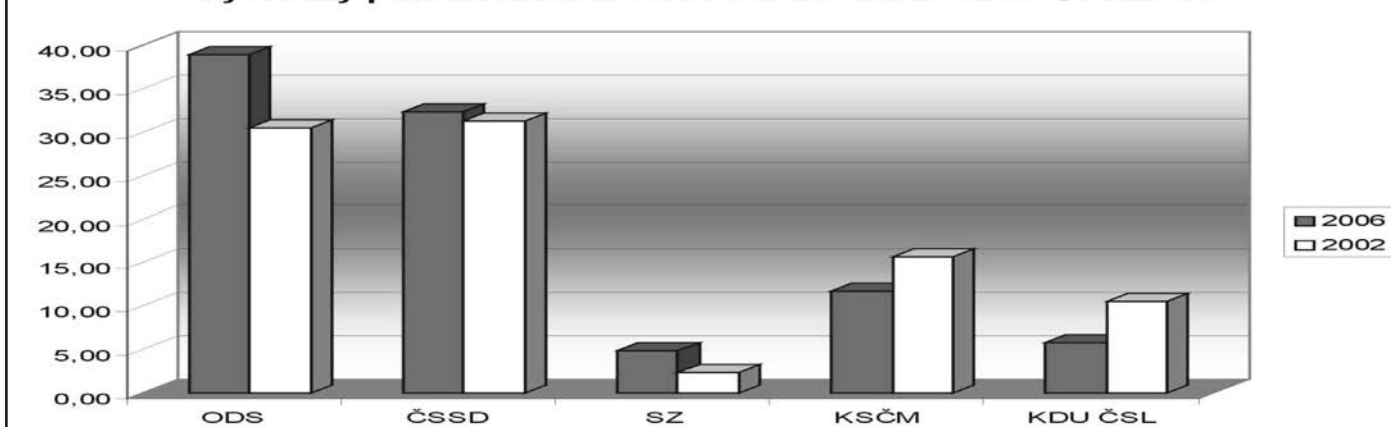
S koupí registrační kasy nevyčkávejte, naopak si pospěšte a využijte státních pobídek, díky nimž můžete ušetřit až 50 % všech nákladů. Zkuste si vybrat nejvýhodnější řešení třeba na internetu na našich stránkách www.servispc.com.

Naše firma se od svého založení zaměřuje na prodej a servis výpočetní techniky pro menší firmy a domácnosti. Jsme autorizovaným distributorem počítačů Triline, které mají výborný poměr ceny a výkonu a nadstandardní záruční servis s výměnou vadných komponent kus za kus do dvou pracovních dnů. Kromě kompletního sortimentu spotřebního materiálu pro tiskárny, medií CD a DVD držíme skladem i většinu komponentů pro osobní počítače. Dále nabízíme notebooky značek ACER, HP, ASUS, TOSHIBA a LENOVO (dříve IBM) s cenami již od 16 000 Kč včetně DPH. V oblasti digitální fotografie jsme součástí největší české distribuční sítě DIGIMAX, což nám umožňuje nejen nabízet digitální fotoaparáty pod cenovou hladinou většiny hypermarketů a dále zhotovovat fotografie z digitálních fotoaparátů ve všech běžných rozměrech. Například fotografie šíře 10 cm můžete mít již od 2,90 Kč za kus. Mezi naše další aktivity patří provozování internetového obchodu na adrese www.servispc.com s přibližně 10 000 položkami, které jsou Vám k dispozici 24 hodin denně 7 dnů v týdnu a montáž elektronických zabezpečovacích systémů domů a kamerových systémů předních světových výrobců. V naší provozovně si také můžete nechat vytisknout svoje dokumenty na černobílé nebo barevné laserové tiskárně do formátu A4 nebo na barevné inkoustové tiskárně do formátu A3.

PARLAMENTNÍ VOLBY 2006

Výsledky parlamentních stran v r. 2006 a 2002 ve Staňkově

		Staňkov I		Staňkov II		Krchleby		Ohučov		Vránov	
1	Strana zdravého rozumu	5	0.64	5	0.77		0.00	2	3.17	1	1.23
3	Balbínova poetická strana	1	0.12		0.00		0.00		0.00		0.00
5	Právo a Spravedlnost	1	0.12	5	0.77	1	0.68		0.00		0.00
6	NEZÁVISLÍ	13	1.67	2	0.30	2	1.36		0.00		0.00
8	Koruna Česká (monarch.strana)	1	0.12	1	0.15		0.00		0.00		0.00
9	Občanská demokratická strana	287	36.98	256	39.50	57	38.77	32	50.79	37	45.67
10	Česká str.sociálně demokrat.	252	32.47	212	32.71	49	33.33	21	33.33	22	27.16
11	SNK Evropští demokraté	5	0.64	17	2.62	1	0.68		0.00	2	2.46
12	Unie svobody-Demokratická unie	1	0.12	2	0.30		0.00		0.00		0.00
14	Pravý Blok	7	0.90	5	0.77	1	0.68		0.00		0.00
15	4 VIZE-www.4vize.cz	2	0.25	1	0.15		0.00		0.00		0.00
18	Strana zelených	36	4.63	37	5.70	6	4.08	3	4.76	2	2.46
20	Komunistická str.Čech a Moravy	96	12.37	73	11.26	19	12.92	4	6.34	9	11.11
21	Koalice pro Českou republiku	3	0.38		0.00		0.00		0.00		0.00
22	Národní strana	1	0.12	2	0.30		0.00		0.00	2	2.46
24	Křesť.demokr.unie-Čs.str.lid.	62	7.98	26	4.01	7	4.76		0.00	5	6.17
25	NEZ.DEMOKRATÉ (V.Železný)	2	0.25	3	0.46	3	2.04	1	1.58	1	1.23
26	STRANA ROVNOST ŠANCÍ	1	0.12	1	0.15	1	0.68		0.00		0.00

Staňkov celkem

Kód	Název strany	Platné		Volby 2002	
		hlasy			
		celk.	v %		
1	Strana zdravého rozumu	13	0.75	6	0.38
3	Balbínova poetická strana	1	0.05		
5	Právo a Spravedlnost	7	0.40		
6	NEZÁVISLÍ	17	0.99		
8	Koruna Česká (monarch.strana)	2	0.11		
9	Občanská demokratická strana	669	39.00	472	30.47
10	Česká str.sociálně demokrat.	556	32.41	484	31.24
11	SNK Evropští demokraté	25	1.45		
12	Unie svobody-Demokratická unie	3	0.17		
14	Pravý Blok	13	0.75		
15	4 VIZE-www.4vize.cz	3	0.17		
18	Strana zelených	84	4.89	37	2.38
20	Komunistická str.Čech a Moravy	201	11.72	244	15.75
21	Koalice pro Českou republiku	3	0.17		
22	Národní strana	5	0.29		
24	Křesť.demokr.unie-Čs.str.lid.	100	5.83	163	10.52*
25	NEZ.DEMOKRATÉ (V.Železný)	10	0.58		
26	STRANA ROVNOST ŠANCÍ	3	0.17		

*(Koalice KDU-ČSL, US-DEU)

Rekonstrukce Husovy ulice

Pro letošní rok se Staňkovu opět podařilo ukrojit z krajského rozpočtu Plzeňského kraje nemalé finanční prostředky. V tomto případě se jedná o částku ve výši 5 milionů korun, která je určena na rekonstrukci povrchu silnice v Husově ulici, a to od viaduktu až na konec Staňkova. Rekonstrukce tak naváže na již v minulosti provedenou opravu komunikace v Nádražní ulici a měla by zkvalitnit průjezd Staňkovem ve směru na Klatovy. To, že se podařilo v poměrně krátké době získat do Staňkova další finanční prostředky na opravy krajských komunikací, svědčí o velmi dobrých vztazích vedení města s vedením kraje a SÚS Domažlice. Při provádění rekonstrukce, která by měla trvat asi 2-3 měsíce, bude samozřejmě nutno omezit, pravděpodobně na několik etap, průjezd touto částí Staňkova a objížděné trasy povedou jinými částmi našeho města. Bohužel toto je nutné zlo, které k takové akci patří. Přesný harmonogram realizace není ještě dán, v současné době probíhá výběrové řízení na dodavatele stavby. Občané města budou včas o zahájení rekonstrukce informováni a zároveň budou informováni i o případných omezeních či jiných opatřeních potřebných realizaci akce. Při provádění opravy této komunikace bude, z prostředků města pracovníky MTBS, zároveň zrekonstruován chodník po levé straně Husovy ulice a nově založen a zrekonstruován chodník po straně pravé. Bohužel se nepodaří dostat komunikaci výškově na stejnou úroveň s chodníkem po levé straně kvůli nízkou uloženým inženýrským sítím. Oprava povrchu Husovy ulice s novými chodníky je zase jedním kamínkem do mozaiky, kterou se snažíme zlepšovat vzhled našeho města. Závěrem bych chtěl požádat všechny občany o nutnou dávku trpělivosti a tolerance při přípravě a realizaci této akce.

Starosta

Chodník v Americké ulici

Koncem května začala plánovaná rekonstrukce chodníku v Americké ulici po levé straně ve směru na Domažlice. S výstavbou chodníku se začalo již v ulici 28. října, kde je v křižovatce povolen dopravním inspektorátem přechod pro chodce. Proto bylo nutno zbudovat chodník i v tomto záhybu. Při budování chodníku zde dojde k celkové úpravě tak, aby místo, kde stojí strom republiky - lípa vysazená v roce 1968, působilo při průjezdu Staňkovem příjemným a estetickým dojmem. Chodník bude prozatím zbudován až k mostu přes potok Laškov. V rámci zpracování tohoto projektu se nám podařilo získat souhlas dopravního inspektorátu k vybudování přechodu pro chodce. Ten bude nově vytvořen přibližně v místě, kde jsou již několik let založeny snížené chodníkové obruby. Věříme tomu, že přechod, který bude osazen standardními značkami, přispěje k celkovému zpomalení průjezdní rychlosti Staňkovem, zejména před zatáčkou a následnou křižovatkou u UKZÚZ.

Starosta

Město dražilo v Plzni

Město se dne 16.5. 2006 po předchozím schválení na zastupitelstvu dne 15.5. 2006 zúčastnilo dražby, kterou pořádala společnost Naxos Plzeň. Jednalo se o dobrovolnou dražbu správce konkursní podstaty úpadce Eva Herianová - Alfa. V dražbě pak byl pro město vydražen za vyvolávací cenu 120.000,- Kč pozemek bývalého skladu firmy Alfa u hasičské zbrojnice u řeky Radbuzy ve Staňkově včetně plechových přístřešků a dalšího zařízení, které zde ještě zůstalo. Pozemek má výměru 2238 m² a bude po nezbytných úpravách a úklidu ještě v letošním roce spojen s pozemkem před hasičskou zbrojnicí a od příštího roku by mohl sloužit například o pouti pro pouťové atrakce či k pořádání nejrůznějších zábavných, kulturních či jiných akcí.

Dalším objektem, který město dne 16.5. 2006 vydražilo za vyvolávací cenu ve výši 1.800 000,- Kč, se stal objekt čp. 53 včetně příslušenství v Nádražní ulici ve Staňkově. Původně byl tento objekt v dubnu nabízen v dražbě za částku 2.800 000,- Kč (odhad 2.900 000,- Kč), ale za tuto částku se nenašel kupec.

Správce konkursní podstaty Ing. Kuděj po opakované dražbě ještě v měsíci květnu předal všem ubytovaným písemnou výpověď, kdy ve smlouvě o ubytování, kterou mají všichni uzavřenou, je klauzule, že při předání písemné výpovědi jsou povinni objekt opustit do konce měsíce, ve kterém byla předána. Souhlasili jsme, aby někteří z ubytovaných mohli na ubytovně zůstat až do doby, než jejich děti dostanou v červnu vysvědčení ze škol, které navštěvují. Město jako vydražitel má na zaplacení kupní ceny 3 měsíce čas, tedy do 15.8.2006, a až po jejím zaplacení se zpětně stane majitelem tohoto objektu ke dni dražby. Veškeré kroky, které jsou nyní činěny, jsou činěny správcem konkursní podstaty. Samozřejmě ubytovaným bude umožněno v případě jejich zájmu, vzhledem k tomu, že město v současné době nedisponuje žádnými volnými byty, zapsat se do pořádku na byty a v případě splnění veškerých podmínek a doporučení bytové komise jim v budoucnosti přidělit byt.

Po převedení objektu na město bude jako prvotní úkol řešeno napojení objektu na plyn a poté bude prováděna z prostředků MTBS rekonstrukce tak, aby bylo možno objekt využít již v příštím roce buď jako ubytovnu pro dělníky při stavbě obchvatu Staňkova, nebo aby mohl sloužit jako internát pro Soukromou střední školu

Bean ve Staňkově. Tato nabídka byla konzultována i s RNDr. Schuhem, majitelem školy Bean a povedou se o ní další jednání. Samozřejmě připravujeme i jiné možnosti využití. Spodní část objektu, kde byla prodejna masa a výroba, bychom chtěli nabídnout k pronájmu k podnikatelským účelům, kde by bylo ve smlouvě stanoveno, že po určité době nebude podnikatel platit nájem, respektive, že místo placení nájmu bude povinen provést některé investice, které tento objekt potřebuje. Smlouva by měla být koncipována tak, aby pro případného zájemce byl tento způsob výhodný a lákavý. Zájemci se mohou informovat o této možnosti na městském úřadě.

K zaplacení ubytovny je předběžně předjednáno úvěr ve výši 1.800 000,- Kč od České spořitelny s dobou splácení 5 let. Vzhledem k tomuto úvěru je třeba ještě uvést, že příští rok bude kvůli tomu nejkritičtější ze všech, bude nutno přijmout velice razantní opatření ve výdajové stránce, tak aby mohl být sestaven rozpočet. Jednání k tomuto bodu nebylo na zastupitelstvu lehké, a i když nikdo nebyl proti, rozhodnutí přijato jednomyslně nebylo. Všichni z nás jsme si velice dobře vědomi složité finanční situace města a dovoluji si říct, že nikdo nebyl z koupě tohoto objektu nadšen, ale vzhledem k tomu, že všem zastupitelům by měl ležet na srdci hlavně poklidný rozvoj našeho města a spokojenost našich občanů, myslím si, že rozhodnutí, které jsme učinili, bylo to jediné správné....

Starosta

Jak se stane člověk knězem?

Zatímco každé jiné povolání si volí člověk sám, ke kněžství si člověka vybírá Bůh. Jak říká Ježíš Kristus: „Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás.“ Když se rozhodne nějakého muže pozvat, aby se stal jeho knězem, nejprve mu svůj záměr tajemným a individuálním způsobem sdělí. A pokud onen muž na toto volání „kýváne“, následují již „jen“ roky duchovní formace a studia teologie. To vše vrcholí dnem, kdy je onen kandidát biskupem (nástupcem apoštolů) vysvěcen na kněze. Pak slouží svoji první mši svatou – primici.

Ve Staňkově byly od války primice dvě: P. Jan Preisler v r. 1948 a P. František Štribl v r. 1960.

Dne 25. června 2006 bude sloužit primici (dnes ještě) jáhen Pavel Petrašovský, když den před tím přijme kněžské svěcení. Primice zde bude po dlouhých 46 letech.

Nenechme se mýlit, svěcení na kněze a primice je radostná a slavnostní a duchovně obohacující chvíle nejen pro věřící. Dobrotivý Bůh přece zahrnuje svými dary (převážně duchovními) každého, kdo se jimi nechá obdarovat. Blíží se tedy událost vzácná pro celý Staňkov, zvláště dnes, kdy je málo těch, kteří se rozhodnou celým svým životem jít za Božím voláním.

Pavel Vodička

S vděčností Bohu za tak veliký a tajemný dar Vám oznamuji, že dne 24. června 2006 v 10 hod. budu v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni svým biskupem Mons. Františkem Radkovským

VYSVĚCEN KE KNĚŽSKÉ SLUŽBĚ.

Za tuto milost chci poděkovat slavením primiční mše svaté dne 25. června 2006 ve 14 hod. v kostele sv. Jakuba ve Staňkově a slavné mše svaté dne 2. července 2006 v 9 hod. v kostele sv. Michaela v Ostrově.

Na všechny tyto slavnosti jste srdečně zváni. jáhen Pavel Petrašovský, Puclická 316, 345 61 Staňkov

Dnes uzavíráme vzpomínky pana Karla Brožovského na válečná léta. Toto pokračování popisuje poválečné dění - kapitolu věnovanou konci války jsme uveřejnili již loni při šedesátém výročí osvobození Staňkova, proto ji již podruhé neuvádíme (redakce)

První rok po válce

První dny po osvobození Němci museli chodit venku se žlutými páskami na rukávech. Některé Němce zavřeli (i ženy). Odvezli je do tábora v Holýšově. Některé

Němky chodily po Staňkově ostříhané dohola.

Tyto ostříhané Němky i někteří muži měli pracovní povinnost. Museli uklízet nádraží. Vězni z transportů byli odvozeni do nemocnic nebo pochováni. Němci museli uklízet vagony, jejich okolí a celé kolejiště. Po tomto úklidu bylo nádraží jak ze „škatulky“. V kolejišti nebyla ani tráva. Pracovní nasazení Němců trvalo jen krátce. Dnes si myslím, že to bylo správné, ne jak dnes tvrdí někteří propagandisté, jak chudáci Němci trpěli, jak jim bylo při pracovním nasazení ubližováno. Musíme si uvědomit, že to byla krátká poválečná euforie, že mnozí Češi ztratili v koncentracích nebo při popravách mnoho svých příbuzných nebo sami trpěli. Musíme se na tuto dobu dívat tehdejšíma očima. Ne očima současnosti. Tenkrát bylo všechno příliš citlivé a čerstvé.

U nás na „kongu“ žili dál v klidu Češi i Němci. Z našich Němců nebyl nikdo zavřený nebo nějak perzekuovaný. Byli to převážně starší lidé.

Se školou to bylo skoro stejně jako za války. Dokonce jsme nemohli pro úkoly chodit ani do Lidáku, protože tam měli američtí vojáci kantýnu. Vojáci byli ubytováni ve školách. My jsme se scházeli pro úkoly na louce. Bylo už jaro a většinou hezky a teplo.

Měli jsme hodně volna. To jsme většinou trávili u Američanů, nejvíce u jejich kantýny. Umývali jsme jim ešusy. Měli nízké, oválné s tvarovanou miskou na přílohy k jídlu. Při jídle se jich scházelo hodně, takže byl plný sál. Kolikrát jsme po umytí ešusu dlouho hledali „svého“ vojáka, abychom mu dali čisté nádoby. Většinou se voják sám přihlásil. Ešusy a přístroje jsme myli na dvoře, kde byly polní kuchyně s horkou vodou. U zdi Lidáku na hřišti byla velká hromada odpadků. Na tu hromadu vysypávali kuchaři i celé bedny banánů, stačilo, když měly jen trochu hnědé fleky. Z počátku jsme nevěděli, co to je. Pak jsme viděli, jak banány vojáci jedí. Tak jsme zdravé z té hromady sbírali, jedli je. Bylo jich tolik, že jsme je nosili i domů. Snad jsme byli jedni z mála dětí, kterým se po válce poštěstilo mít banány. I čokolády jsme se najedli dost, protože nám ji vojáci dávali za umytí nádobí.

Vojáci hodně kouřili. Jejich cigarety byly dlouhé. Odhazovali také dlouhé vajíčky. My je sbírali a nosili tátovi domů. Tam jsme oddělovali tabák a táta míchal tento s tabákem od dědy. Děda pěstoval načerno tabák za zdi kolem nádrže kašny. I za války. Nesmělo se to. I když tabák bylo vidět z oken bytů, nikdo dědu neudal. Doma tabák sušil, lisoval a krájel. Někdy jsme poposili vojáky o celou krabičku a oni nám ji dali. To měli otec a děda radost. S americkými vojáky jsme se domlouvali jen posunky, protože jsme jejich řeči nerozuměli.

V době pobytu amerických vojáků byla ještě jedna zvláštnost. Ženy jim musely prát prádlo. Matka vyfasovala vrchovatý koš košil, trik, podvlékaček a trenýrek, jádrové mýdlo. Prádlo vyprala, vyžehlila a odnesla. Za to dostala dvě plechovky oříškové kaše, někdy kakao, čokoládu, rýži a další mýdlo a prádlo. A to měla doma 5 dětí. Voda se musela nosit z kašny do prvního patra, prádlo vyvařit, vyprat v rukou na valše nebo s kartáčem. Z oříškové kaše matka dělala pomazánku, protože samotná dusila. Dala tam trošku másla, cukr a kakao. Mazala nám pomazánku na chleba. My jsme se po tom mohli „utlouct“.

Američtí vojáci jezdili auty i po okolí. Byla to většinou auta, kterým jsme říkali „Unra“. Nevím proč. UNRRA byla organizace, která k nám dovážela potraviny. Asi proto, že to vojáci vozili na těchto autech. Při jízdě těmito auty s vykrajovanými dveřmi bez skel se na nás usmívali. Moc se nám líbili černoši s bílými zuby.

Vojáci chodili s českými děvčaty. Také několik Staňkovaček s nimi potom odjelo a nebo později za nimi jely do Ameriky. Nu a několika se později narodili Američanci. První američtí vojáci byli družnější, takoví upřímnější. Pozdější už byli frajeři, drzejší. Pořádali si v kantýně zábavy. Ale ne, aby pozvali veřejnost. Nákladními auty si vozili Němky z tábora v Holýšově. My jsme to viděli, protože jsme tam byli i po jejich večeri do setmění. Na tyto první dny po válce je skutečně hezká vzpomínka.

Američtí vojáci odešli ze Staňkova na podzim. Pro nás nastal normální život, protože už jsme chodili do školy. Lidi se stále veselili a shromažďovali se. My jsme chodili na cvičení do Lidáku, jíní v městysu do sokolovny. V Lidáku se opět promítaly filmy na spouštěcí plátno, konalo se hodně tanečních zábav. Pokračovaly i produkce na hřišti i Na Marjánce. My už jsme si troufali jít dále za Staňkov. Toulali jsme se po Stříbrnici (zbytky po dolech nad městem), chodili jsme do Babydol - remízky v polích mezi Staňkovem a Ohučovem. Zajímaly nás i jeskyně u Horní Kamenice. Slézali jsme skály v bývalém lomu na Mastníku.

Na počátku roku 1946 škola připravila besídku v Lidáku. Většinou třídy připravily scénicky nějakou pohádku, některé tančily nebo zpívaly. Byla to současně předvolební schůze. Byl přítomen Vojta Beneš, bratr prezidenta Beneše. Také tam promluvil. Byl to pán trochu silnější postavy a s úplně bílými vlasy. Já jsem si z jeho projevu pamatoval jen, že nás pan prezident pozdravuje a říká lidem, aby šli volit.

První všeobecnou a všelidovou akcí byla pouť ve svobodném Staňkově. Staňkovská pouť je na rozhraní července a srpna na Jakuba. Byla to velká pouť. Krámky od kostela až k lávce z obou stran cesty. Bylo tam hodně kolotočů, řetízák byl i s několika střelnicemi ještě za lávkou přes řeku. A dál opět stánky až k náměstí. A těch lidí, co se sešlo! Ve velkých sudech se prodávaly okurky močáky, prodavač je podával rukou bez balení lidem rovnou do ruky a lidé mu dávali drobné do plechovky. Ve stáncích se prodávaly různé sladkosti, drobné hračky a suvenýry. V malém cirkusu se předváděli siláci a artisti.

Druhou velkou akcí byl masopust v únoru 1946. Bylo hodně masek. Průvod šel ze vsi do městysu přes obloukovy most. V průvodu byly vysoké postavy na chůdách, různá zvířata, muž převlečený za maminku vezl v hlubokém kočáru masku miminka s čepičkou, dudlíkem s flaškou rumu, přikrytým peřinkou, ale nohy mu visely z kočárku, chlapi převlečení za báby, byl tam i Hurvínek a Spejbl. Hurvínek měl koloběžku. My šli kolem průvodu, někdy jsme ho předběhli, protože průvod často zastavoval, jak se masky předváděly. My už jsme byli za mostem. Byla tam i část průvodu. Najednou vidíme, že Hurvínek sjíždí na koloběžce po oblouku mostu. Dole ho našťěstí chytili chlapi. Všichni pochvalovali jeho odvalu. Průvod pokračoval pak dál na náměstí.

Na konci roku 1945 a počátkem r. 1946 probíhal odsun Němců. Na našem „kongu“ byla dost smutná nálada. Němci balili své věci. Směli si odvézt jen 50 kg na osobu. Jeden večer k nám přišla paní a řekla rodičům, aby šli k ní. Zpět přišli se šlapacím nekrytým šicím strojem značky Gritzner. Paní ho dala matce, protože věděla, že je nás hodně dětí a matka v rukou přehívá naše oblečení. Byla to jediná věc, kterou jsme měli po Němcích. Nastal den vlastního odsunu. Němci věděli, že je to nutnost a nijak se tomu nevzpírali. Chápali to, ale věděli to na Hitlera a fašisty. Němci odcházeli na nádraží. Zavazadla jim pomáhali nést naši lidé. Všichni jsme tyto sousedy provázeli. Na nádraží stála fronta. Oni se přihlašovali a v seznamu je odškrtovali. Říkali jim, do kterého vagonu mají nastoupit. Před vagony jsme se s nimi loučili. Pláč byl na obou stranách. Vlak se hnul na Domažlice. Vzájemně jsme mávali. Byl to skutečně spořádaný a organizovaný odsun. Byli v něm většinou slušní lidé, i když před válkou hodně hlasovali pro Henleina. Totiž ti Němci, kteří by zasloužili potrestání, byli buď odsouzeni a zavřeni, nebo utklí. Odsunem Němců definitivně skončila válka.

Majetek po Němcích byl odvezen do skladů tak zvaného Fondu národního majetku. I otec tam musel chodit třídit a hlídat. Jednou nám přinesl dvě červené lopatičky a plechový barevný kyblík. Prý mu to dali chlapi pro děti. Ty lopatičky jsme měli dlouho po válce, protože vypadaly přesně tak, jako dnešní železné lopatky pro zahrádkáře. Majetek po Němcích se postupně levně prodával. Domy po Němcích obsadili někteří místní lidé a nebo lidi odjinud. Později je dostali koupit za babku. Naši tuto příležitost nevyužili. Tátovi to bylo jednak proti

srsti a jednak ani těch pár tisíc, co domy stály, jsme neměli.

Otec hned po osvobození začal jezdit do Škodovky, kde likvidovali následky bombardování a zahajovali výrobu. Skoro celá velká Škodovka byla zničena. Nad Čechy už nebyl nacistický bič a brzy se začaly projevovat nesvornosti. Lidi si vyčítali, kdo co zabral po Němcích, začala sousedská nenávist.

V našem domě s 32 rodinami Čechů a Němců byl za války a krátce po válce klid. Nikdo se nehádal. Po odsunu se začaly volné byty obsazovat. Do jednoho bytu se nastěhovala rodina Ř. O paní Ř. se povídalo, že za války udala ševce Babku, že poslouchal Londýn. Švec Babka bydlel u cesty k lávce blízko pekaře Paula. Tam také bydleli Řihovi. Od jejich přistěhování k nám to začalo. Za chvíli se Ř. s každým hádala, dělala lidem naschvály. V noci třeba dala lidem hovno na práh a ti toho ráno šlápli. Nebo jí namazala lidem kliky. Jednou, když na chodbě bylo „prádro“, tak provokovala jednu paní ve vysokém stavu těhotenství. Chodila kolem jejich necek, vystrkovala břicho a napodobovala její těhotenský stav. Její chování si paní nedala líbit. Něco té Ř. řekla. Ta odskočila o tři byty dále domů, přišla znovu a té paní rozsekla baterkou čelo. Jednou se chystala i na mou matku. Matka šla na záchod a sestra, otec a já s vědry ke kašně pro vodu. Otec něco zpozoroval. Poslal nás samotnou pro vodu a sám počkal na obojí chodbě ke schodům za rohem. Když šla matka v protější boční chodbě ze záchodu, dával jí znamení, aby počkala také tam za rohem. Když jsme donesli vědro, dal matce znamení, aby šla. Sám vzal jedno vědro a šel kousek dál za matkou. Kolem Ř. bytu jel chlapík s malým dítětem v kočárku. V tom z bytu vyšla Ř. s kýblem splašek a chtěl tím polít matku. Jak překážel ten kočárek, tak jen trochu polila matce sukni. K otci byla Ř. otočená zády a tak ho neviděla. Otec zvedl vědro nad hlavu, vědro otočil a všechnu studenou vodu vylil Ř. na hlavu. Ta zalapala po vzduchu, nebyla schopná řeči a potom zmizela v bytě. Od té doby měla matka od Ř. pokoj.

Proti Ř. bydlela sama Polka. Ř. jí dělala také všechno možné. A tak Polka byla také aktivní. Ř. se chlubila, že má nové dřeváky a nechala je před dveřmi. V noci jí je Polka spálila. Nebo lavici před dveřmi opřela o dveře u Ř. a když muž šel ráno do práce, tak mu padla na hlavu. Jednou jí lavici odnesla dokonce k nádraží na rampu. Oni jí sice našli, ale lidi se jim smáli, když říkali, jak se pozná, že venku přišlo. Odpověď byla, že je Ř. lavice mokrá. V červenci Ř. upekla přes celý plech borůvkové koláče se žmolenkou. Lidem je vystavila na odív na lavici před dveře, aby jí záviděli. Polka si vzala krabici prášku na prádro, šla na půdu, odkud vedla do chodby nad dveřmi do bytů neprosklená okénka. Polka se v okénku naklonila a celým obsahem krabice s mýdlovým práškem pocukrovala ty dva koláče. Nikdo se nedozvěděl, jak jim koláče chutnaly. Tuto epizodu o Ř. jsem vyprávěl proto, že skutečně existovali taková lidé a také trochu pro pousmání. I to patří k životu.

V roce 1946 otec musel odejít ze Škodovky, protože v galvanické dílně dostal chronický zánět na rukou jako reakce na chemikálie. Šel dělat do továrny v Holýšově na lisovnu. Tím bylo rozhodnuto, že se vrátíme do Holýšova. A tak o prázdninách v roce 1946 jsme se tam přestěhovali. Ale vazby se Staňkovem nekončily. Otec nějakou dobu ještě udržoval svoji kapelu, s kterou jezdili hrát i do pohraničí, někdy i do 20 km vzdálených vesnic, i dále. Koňmo na bryčcích vyjžděli v sobotu brzy odpoledne a vraceli se v neděli k obědu. Někdy i s rozbitými nástroji po rvačkách v tamních hospodách. Někdy byly tak divoké zábavy podle otcova vyprávění, že lidi utrhávali nohy od židlí, rozbili světlo a mlátili se navzájem. Po opici byli zase kamarádi a mohla se konat příští zábava. Do Staňkova jezdil i muzicírovat. Měli tam smyčcový kvartet a ve volných chvílích si v neděli odpoledne u někoho z nich hráli jen tak pro sebe.

Staňkov jsme navštěvovali i z jiných důvodů. My starší děti jsme samy chodily nakupovat do Staňkova. Tam pěšky za každého počasí, zpět vlakem. V Holýšově nás obchodníci ještě neznali. A tak jsme chodili do Staňkova k Paulům pro chléb a ke Korčíkům pro ostatní potraviny, protože nám dávali na dluh. V ruksaku jsem měl 2 x v týdnu 3 tříkilové bochníky chleba a v rukou v taškách ostatní nákup. V Holýšově matka kupovala jen mléko a maso. Často jsme jezdili v neděli na hřbitov, kde ležela babička a bratr Oldřich. Cesty do Staňkova skončily až v roce 1948, kdy už nám začali dávat na dluh i v Holýšově. Ale dokud jsme rostli, jezdili jsme na každou staňkovskou pouť. Ty byly pořád velké.

Závěrem jen mohu říci, že i když převážná část mého pobytu ve Staňkově proběhla za války, prožil jsem tam hezké dětství, protože přímo mne se válka moc nedotkla a nepostihla mě. Ale ty vazby kolem, osudy lidí a válečné prožitky ve mně stále zůstanou. Staňkov byl tehdy krásné a malebné městečko.

Z archivu...

BETONOVÝ MOST (projekt dr. Ing. E. Viktory z Prahy, stavěla fa Müller a Kapsa z Plzně).

Most přes Radbuzu

Mosty jako součásti komunikací odedávna sloužily k překonávání přírodních překážek, sblížovaly břehy řek a mnohde umožňovaly poutnickým zkrácení cesty. Ostatně v přeneseném slova smyslu jsou symbolem sblížení a překlenování překážek i v současnosti, i proto se objevilo vyobrazení evropských mostů na eurobankovkách.

Překonání řeky mezi oběma Staňkovy umožňoval od vzniku obou sídlišť brod, po čase byly obě lokality spojeny dřevěným mostem. Nejstarší dochovaná písemná zmínka o existenci mostu přes Radbuzu pochází z roku 1639, kdy bylo Městysi Staňkovu uděleno chotěšovskou vrchností mýtní privilegium jako odpověď na stížnosti staňkovských na výlohy, které s sebou nesla údržba mostu. Podle staňkovských náleželo obci právo vybírání mýta na mostě přes Radbuzu již dříve, ale listina udělující toto privilegium se ztratila během válečných událostí. Oprava mostů a komunikací patřila k „zemské povinnosti“ vrchností, kterým bylo současně umožněno vybírat na nich mýtné. Vrchnosti však velmi často přenechávaly tuto povinnost poddaným. Neshody mezi staňkovskou obcí a horšovskotýnskou vrchností provázely i průběh opravy mostu, který utrpěl vážná poškození utrženými krami ledu v noci z 19. na 20. ledna 1820. Tehdy představitelé staňkovské obce žádali, aby veškeré náklady na obnovu mostu převzala horšovskotýnská vrchnost, se kterou most vždy společně stavěli. Staňkovští dokonce prohlašovali, že most slouží především horšovskotýnským poddaným (obyvatelé Městyse Staňkova byli poddanými kláštera v Chotěšově) a jim samým zcela dostačuje lávka pro pěší. Dále vytkali vrchnosti v Horšovském Týně, že zrušila starodávný most u Vránova. Spor řešil krajský úřad v Klatovech i v Plzni a bylo rozhodnuto o povinnosti Městyse postarat se o znovuzprovoznění mostu. Obec se nevzdala a odvolala se k zemskému guberniu, které v srpnu 1820 učinilo rozhodnutí o rozdělení nákladů na opravu mezi obě znesvářené strany.

Na jaře 1831 strhla povodeň více jak polovinu mostu. Obecní úřad tehdy navrhl prodloužení mostu o 16 sáhů, aby bylo odstraněno nebezpečné zúžení řeky v těchto místech. O stálých starostech s údržbou mostu svědčí stížnosti z ledna 1839. Staňkovští občané žalovali na stavitele Jana Hrušku, že nedohlédl na správné provedení náspu u mostu a ten se následkem dešťů sesunul.

V roce 1845 byl plzeňským stavitelem Matasem postaven nový dřevěný most, sestávající ze čtyř polí a z klenutého inundačního propustku. I tento most časem dosloužil a staňkovští se rozhodli pro zbudování nového moderního mostu. Dne 23.5.1919 udělila Zemská správa politická v Praze vodoprávní povolení ke stavbě mostu přes řeku Radbuzu v okresní silnici Staňkov-Přeštice a přes mlýnský náhon. Nový staňkovský most projektoval Eduard Viktora, známý svými plány velkých staveb kanalizačních sběračů v Praze, projekty na odvodnění plochy Pražského hradu, vydláždění prvního hradního nádvoří, stavbami moderních silnic se živičným nebo dlážděným povrchem a především projektem přemostění Lužnice u Bechyně, tzv. Duhových mostem. Ing. Viktora si spolu s výstavbou mostu vybudoval i vřelé vztahy ke Staňkovu, nadále přispíval do místního chudinského fondu, podporoval školy a spolky, stal se mecenášem staňkovského muzea a byl jmenován čestným občanem obce.

O rychlý průběh stavby se zasloužila plzeňská firma Müller a Kapsa, která také vyprojektovala stavbu provizorního přemostění řeky. Na doporučení ing. Viktory bylo ke stavbě provizoria použito dřevo ze starého bouraného mostu, ten byl bourán tak, aby se po něm dalo co nejdéle jezdit. O osvětlení nového mostu se ucházela Družstevní elektrárna, skladiště a mlýn ve Staňkově Vsi. Navrhla osvětit čtyřmi žárovkami chodníky a dvěma vozovku, každá ze spojených obcí měla platit provoz tří žárovek. S bouráním starého dosluhujícího mostu bylo započato 23. března 1920 a už 18. listopadu téhož roku oznámila Okresní správní komise v Horšovském Týně dokončení stavby nového betonového mostu. Náklady na jeho vybudování dosáhly 1.162 995,- K a jeho slavnostní otevření proběhlo v únoru 1921.

Radka Kinkorová

OSLAVY DĚTSKÉHO DNE 2006

V sobotu 27.5 se v prostoru u lávky konaly už tradičně oslavy dne dětí. Stejně tradičně byly pořadatelé dětské organizace a musím uznat, že také stejně tradičně na tuto akci přispěly jak město Staňkov, jehož zástupcům chci tímto poděkovat za maximální podporu, tak základní organizace zde zastoupených politických stran. Letos jsem se na MDD opravdu těšil, protože před čtyřmi lety byly strany ve volebním období opravdu štědré, a já se těšil, že letos o peníze opět nouze nebude. A opravdu - nejen, že nebyla nouze o prostředky, musím s velkým potěšením konstatovat, že letos se politické strany před volbami nesnažily MDD nijak využívat a že i jejich logo na plakátech bylo spíše projevem našich díků než podmínkou jejich sponzoringu.

Pravdou ovšem také je, že z první téměř megalomanské akce se postupem času stala opravdu relativně jednoduchá akce pro pobavení především těch nejmenších dětí. Každoročně opakovaný počin totiž postupně ztrácí na atraktivitě pro účinkující, kterých bylo původně tolik, že jsme měli problém se s nimi vejít do jednoho dne a dnes máme stejný problém na jeden termín sehnat víc jak dvě, tři vystoupení. Přesto si myslím, že oslavy v podobném rozsahu přetrvávají i do dalších let, pokud bude zájem dětí a města, a že zatím rozhodně má cenu v této akci pokračovat.

Když jsem na začátku zmínil díky sponzorům, rozhodně nesmím zapomenout na ty, kteří sice nepřispěli penězi, ale věnovali samotné akci spoustu volného času - pořadatelům, SDH Staňkov a domácími profesionálními hasičům, skupině historického šermu Kargen, tanečnímu orchestru LŠU a vlastně všem, kterým můžeme za hladký průběh akce poděkovat.

Ferdinand Schenk

Vážení rodiče a přátelé hasičů,

chtěli bychom vás seznámit s činností dobrovolných hasičů. Historie dobrovolných hasičů v Čechách sahá hluboko do minulosti a i Sbor dobrovolných hasičů ve Staňkově má dlouholetou tradici.

Protože jako jeden z největších sborů v domácí okrese nemáme dosud zastoupení mládeže, rozhodli jsme se to nyní napravit. Rádi bychom založili kroužek mladých hasičů. V rámci tohoto kroužku by se mládež naučila hasičskému sportu. Ovšem nebylo by to pouze o hasičském umění, ale i o zdravotě, sportu a kolektivní práci. Své nabyté hasičské dovednosti by také předváděli na soutěžích.

Nyní máte skvělou šanci udělat něco pro sebe i své děti a svou budoucnost. Vždyť někdo musí pomáhat profesionálním hasičům zachraňovat životy a majetek. Proto vás prosím, abyste se svými dětmi uvažovali o tomto kroužku. Máte čas přemýšlet do září, neboť právě tehdy začneme s náborem mladých

hasičů.

Děkujeme vám za podporu a těšíme se na Vás.

Sbor dobrovolných hasičů Staňkov

Jarní činnost hasičů v Krchlebech

Jaro bývá neaktivnějším obdobím hasičů zejména proto, že je velké množství sportovních soutěží. Na tyto soutěže se musí hasiči řádně připravit. Také u nás se naše družstva připravovala, i když letošní nepřízeň počasí (dlouhá zima a v poslední době dlouho trvající deště) tento výcvik ztěžovala. Kromě běžného výcviku jsme v rámci přípravy na okrsek navštívili i dvě hasičské soutěže, a to 100. výročí založení sboru v Hlohovčicích a tradiční předpouťový pohár v Horní Kamenici.

Pro snazší přesuny na tyto soutěže, a případně i k požáru, jsme dle plánu nakoupili vlek. Vejde se nám tam všechny potřebný materiál. Vlek má nahradit vloni vyřazený automobil Š 1203.

Nezůstali jsme ovšem jen u výcviku družstev. Zorganizovali jsme zájezd pro naše členy a ostatní občany obce. Byl to zájezd do Hasičského muzea a Galerie keramiky v Bechyni a do Husitského muzea v Táboře, samozřejmě s prohlídkou obou měst. Výlet se účastníkům líbil. Jako poděkování členům za práci a občanům za přízeň a poskytování železného šrotu, jsme část nákladů na autobus a vstupné uhradili. Na to jsme si vydělali tržbou z bufetu při stavění májky.

Tradiční akcí pro děti byl velikonoční dětský den. Ve spolupráci se Sokolem Krchleby a TOM Stříbrná rosa Staňkov jsme pro děti připravili různé hry a soutěže. Staňkovští loutkáři zahráli dětem pohádku. K vidění bylo též vystoupení domácími karatisty.

Naši hlavní akcí v letošních jarních měsících bylo zorganizování okrskové hasičské soutěže. Tak jako v minulém roce veškerá příprava spočívala na našem sboru. Dle rozhodnutí výboru okrsku se soutěžilo v disciplínách 100 m překážek a požární útok. Zúčastnilo se celkem sedm družstev, z toho dvě družstva žen. V obou kategoriích zvítězili hasiči z Krchleby a postupují do okresního kola. To se koná dne 17. června 2006 v Domažlicích. Družstvo staňkovských hasičů se nezúčastnilo, protože předvádělo ukázkou hasičské techniky na dětském dnu ve Staňkově. Družstvo z Ohučova se umístilo na místě třetím. Přestože nám počasí příliš nepřálo (byl rozmoklý terén), soutěž proběhla plynule a bez větších problémů. Rádi jsme u nás přivítali milé hosty, a to starostu MěÚ p. Horáka, vedoucího tech. služeb

p. Bauera a starostu okresního sdružení hasičů p. Petrželku. Poděkování patří i rozhodčím v čele s náměstkem starosty okr. sdružení p. Breiem, TJ Sokol Krchleby za poskytnutí hřiště a zajištění občerstvení a všem našim členům za práci na přípravě a úklidu.

V nejbližší době nás, kromě účasti obou družstev v okresním kole hasičských soutěží, čeká ještě hlavní akce pro děti - Dětský den. Tímto bychom Vás, hlavně děti s rodiči, chtěli pozvat na tuto akci, která se uskuteční v neděli dne 18. 6. 2006 od 14.00 hodin v areálu TJ Sokol Krchleby (u tělocvičny). Děti se mohou těšit na loutkové divadlo, hry a další zábavný program.

Karel Zahradka, jednatel SDH Krchleby

Základní škola na konci školního roku

Opět se přiblížilo dětem tolik očekávané období – prázdniny. Pro školu to znamená období bilancování a zároveň příprav na další školní rok. V letošním školním roce navštěvovalo školu celkem 334 žáků, na 1. stupni 176 a na 2. stupni 158. Školu opouští 51 žáků – jednak odcházejí z nižších ročníků do gymnázia /3/ a pak jsou to ti, kteří končí povinnou školní docházku. Všichni jsou již přijati na zvolené obory dalšího studia. 19 žáků z 9. ročníku nastupuje po prázdninách do maturitních oborů, ostatní zvolili tříleté obory s výučním listem.

Na škole pracovaly pod vedením učitelů celoročně kroužky jazykové /angličtiny, němčiny a ruštiny/, mažoretky, country tance a náboženství, sezónní kroužek rybářský a dovedných rukou. Jako nepovinný předmět byl vyučován sborový zpěv na 1. a 2. stupni, pro vycházející žáky to byla cvičení z českého jazyka a matematiky. Členy kroužků a pěveckých sborů jste měli možnost vidět na různých akcích pro veřejnost. Na konci školního roku nás ještě čeká závěrečné vyhodnocení a rozloučení s vycházejícími žáky.

Nově do 1. tříd nastoupí 32 dětí, které se již byly u nás ve škole podívat i s novými aktovkami. Od září zaznamenáme úbytek žáků, takže budeme mít i méně tříd. Prvnáčky rozdělíme do dvou tříd, ale budeme mít jen po jedné třídě ve 2., 3. a 4. ročníku, na druhém stupni bude jedna sedmá třída a jedna třída devátá. Není ideální mít početně silné třídy, ale bohužel ekonomická situace a normativy jinou možnost nedávají. Výuku cizích jazyků zahajujeme od září již ve 3. ročníku – bude to angličtina a němčina. Tolik stručně několik údajů o škole.

Rádi bychom popřáli žákům krásné prázdniny, absolventům školy bezproblémový start na školách středních, rodičům spokojenost s výsledky svých ratolestí a všem zaměstnancům školy chceme poděkovat za celoroční práci a popřát klidnou dovolenou a načerpání nových sil.

Vedení školy

V mateřské škole se slavilo celý týden

Jak se již stává tradicí, k oslavě dne dětí využíváme v červnu celý týden naplněný nejrůznějšími akcemi – malováním, sportovním dopolednem nebo pěším výletem na zmrzlinové poháry (tentokrát do Ohůčova).

Čtvrtek patřil výletu do Podolí u Klatov. Ráno se dva autobusy malých výletníků s kuchařkami, uklízečkou a s několika maminkami vypravily na WESTERNOVÝ RANČ. Tam nás mile přivítali nefalšovaní kovbojové. Provedli nás rančem a my jsme kromě her a lezení na průlezkách využili nejrůznějších zákoutí k fotografování předškoláků na tablo. Součástí programu byla vystoupení kovboje Jimmyho. Děti s údivem sledovaly, co všechno s koněm dokáže, a některé se staly i jeho pomocníkem při házení lasem. Odpoledne si malí odvážlivci vyzkoušeli jízdu na koni. Déšť nás sice několikrát zahnal do vyhřátého srubu, ale i takové počasí prý k životu kovboje patří. A tak jsme se příjemně unaveni vraceli domů.

V pátek 2. června ráno se prostor před školkou proměnil na

slavnostní nádvoří s dobovou hudbou a bránou pro školáky. Začalo slavnostní pasování předškoláčků na školáky. K rytíři je přiváděla dvorní dáma a rytíř děti po přísaze pasoval mečem na školáky. Po pasování následovalo stužkování a předávání dárků na památku. Na závěr dostaly všechny děti zmrzlinové poháry, které si školáci snědli u slavnostně prostřených stůlů.

Ale to zdaleka nebylo všechno. Posledním dobrodružstvím, které na děti čekalo, byla noc strávená bez rodičů ve školce. Všichni tím žili už od rána. A co teprve k večeru, kdy si přinesli spacáky a ustlali si místo na lehátkách ve třídě na kobereci? Konečně mohl tajuplný večer opravdu začít. Nejdříve jsme si na školní zahradě opekli buřty, zazpívali si písničky a zatancovali. A když se začalo stmívat, vypravili jsme se hledat k lesíku za školkou s baterkami v ruce poklad. Už z dálky na nás blikala světýlka patřící bludičkám, ale jejich truhla v lesíku byla prázdná. O to větší překvapení bylo světlo na střeše školky a také záhadná postava, která patřila Bílé paní. Ta nám nakonec prozradila, kde se nachází skutečný poklad. Na zahradě byla schovaná truhla s pravými čokoládovými dukáty. A dál? Po pohádce na dobrou noc všichni usnuli.

Učitelky MŠ

Hnědá

Lenka Klášterková, Sára Fictumová, 8.A

Srdce mi bije stokrát za vteřinu
a já cítím, jak kůra stromů voní.
Mé oči vidí někoho u modřínu
a opravdu tam stojí krásný párek koní.
Hnědá srst se leskne na dálku,
oči svítí na sto mil.
Chtěla bych teď slyšet pohádku,
jak princ princeznu políbil.
Nevadí mi, že mi pára z úst vychází
a na les se snáší lehký opar.
Přece ti krásní koně se také nachází
v tajuplném lese plném kouzel a čar.
Hnědá barva - to je podzim přece.
Lístky se lehoulinec snáší na zem
a dopadají na břeh k řece
a nesměle se rozhlíží všude kolem.
Mlha bloudí po krajině.
Podzim je hnědý sen.
Čas teď plyne trochu líně,
jen se koukněte do oken.

*

Červená

Růže rudá jako rty,
v zahradě kvete mezi poupaty.
S pýchou na ostatní shlíží
a všichni se kolem ní tajně plíží.
I tulipán na ni tajně kouká,
protože je rudá jako maková louka.
A krásně voní po medu,
jako když mi maminka zpívá koledu.
Rudá růže jako tvé tváře
připadá mi jako odraz svatozáře.

Vybráno ze Sborníku prací žáků ZŠ Staňkov 2005/2006

Vladimír Mišík & ETC Band ve Staňkově!

8. dubna si zahrál Vladimír Mišík a jeho skupina ETC Band překvapivě ve Staňkově. Na to, jaký má Vladimír Mišík & ETC zvuk a jak vysoko je tato skupinka muzikantů považována mezi posluchači kvalitní rockové hudby v Čechách a na Moravě, je jejich koncert ve Staňkově opravdovým zjevením. Můžeme poděkovat, pro mě zatím neznámé TJ Žižeň, která podle zveřejněných informací na plakátech, lákající fanoušky na koncert, slavila 30 let od svého založení. 30 let shodou okolností slaví i ETC. Snad díky této podobnosti v datech a pravděpodobně i zálibě členů TJ Žižeň pro Mišíkovo ETC jsme byli svědky instrumentálně skvěle šlapající kapely. K vysoké úrovni koncertu přispěl i velmi dobrý zvuk, který měli na svědomí zvukaři pravděpodobně z Domažlic.

A jaký playlist nám Vladimír Mišík & ETC připravili? Dá se říci, že zahráli tvorbu nejen průřezem třicetiletého trvání ETC, V. Mišík ale zabrousil ještě dál. Chtěl jsem původně napsat, že hudebníci zahráli své Best of, ale toto označení bylo velmi nepřesné, protože každé album, které Vladimír Mišík vypustil do světa, je velmi nadprůměrné, ne-li přímo skvělé, bez toho, že by podlehl současným módním hudebním trendům. Ba naopak, na dosud posledním CD se V. Mišík & ETC více přiblížili k bluesovější formě, možná díky příchodu staronového kytaristy Petra Pokorného, který vystřídal Stanislava Kubeše. Hudba Vladimíra Mišíka & ETC je nejen úspěšná díky „hvězdnému“ uskupení instrumentalistů, ale i tím, že jejich hudbu doprovází poeticky obrazotvorné texty, které jsou psány jak samotnými členy skupiny, tak i renomovanými písničkáři, známa je i spolupráce s básníky, připomenu např. Josefa Kainara. Tohle vše je ještě umocněno výbornou Mišíkovou interpretací.

Na koncertě jsme byli svědky takových perel, jako je Obelisk, Proč ta růže uvadá, U kiosku, Variace na renesanční téma, Slunečný hrob, Špejchar blues, tak i novější tvorby, jako Už ani o slovo dál, Byl jsem dobrej, Když se kouří konopí, Řek mi doktor a další.

Měl bych ještě upřesnit, že koncert Vladimíra Mišíka & ETC nebyl koncipován jako běžný koncert, nýbrž jako „tancovačka“, kdy páni muzikanti umožňovali po půlhodině hraní na přání pořadatele skoro půlhodinové přestávky, poskytující účastníkům staňkovské „zábavy“ doplnění sklenic s pivem a jiných pochutin, což podle mého názoru tento koncert tak trochu degradovalo. Tento průběh, tedy hraní-přestávka, hraní-přestávka by bývalo bylo vhodnější nastolit až příchodem skupiny Medy Band.

Ještě pro staňkovské rodáky, kterých bylo v Lidovém domě překvapivě poskrovnu, uvedu složení Etc Bandu: Jíří Veselý-basa, tahací harmonika, Jíří Zelenka-bicí, Petr Pokorný a Pavel Skála-kytary, Jan Hrubý-housle a Vladimír Mišík-zpěv.

Vladimír Mišík & ETC pozdvihli kulturní laťku ve Staňkově zase o něco výš, ne-li úplně nejvyš, a lze si jenom přát, aby se v tomto trendu ve Staňkově pokračovalo.

Libor Špringer starší

Kontakt: sonet66@centrum.cz

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Dne 5.5.2006 byli na MěÚ ve Staňkově přivítáni tito noví

občankové města

- Jakub Inderholc
- Michal Wartlík
- Petra Soupirová
- Dominik Pokorný
- Věra Šrámková
- Michal Bozděch

Na zakoupení hraček a upomínkových předmětů se sponzorsky podílela firma restaurant U Šálků, Staňkov, ke slavnostní atmosféře se připojily děti z MŠ, kterým tímto děkujeme.

V květnu oslavili kulaté životní jubileum tito občané Staňkova

Václav Bílek, Na Tržišti 335	70 let
Jan Beneš, Baarova 266	70 let
Libuše Bouchalová, Wenigova 103	70 let
Václav Krejsa, Komenského 282	75 let
Anna Kutíšová, Žižkova 203	85 let
Božena Lukášová, Soukenická 42	75 let
Miloslav Taubenhansl, Bezručova 268	80 let
Václav Springer, Nádražní 353	80 let
Anna Stöhrová, Jankovského 229	80 let
Cecilie Konečná, Trnkova 67	80 let

V červnu slaví kulaté životní jubileum tito občané Staňkova

Anna Virtová, U Pošty 386	75 let
Marta Frühaufová, Rašínova 160	75 let
Olga Maxová, Americká 148	80 let
Oldřich Baloun, Smetanova 407	75 let

Výročí 50 let společného života oslavili v měsíci dubnu manželé Duchoňovi, Na Tržišti 339

a v měsíci červnu manželé Jankovi, Nádražní 122.

Blahopřejeme.

matrika a evidence obyvatel

**NOVĚ
OTEVŘENO**

od 1.3.2006

pěší zóna

Dělnická 831 - Stod

- ✓ prodej náhradních dílů a doplňků
- ✓ prodej a opravy jízdních kol
- ✓ záruční a pozáruční servis
- ✓ objednávková služba
- ✓ nové kolo od nás = jeden rok servis zdarma
- ✓ doprodej modelů 2005 - až 40% sleva

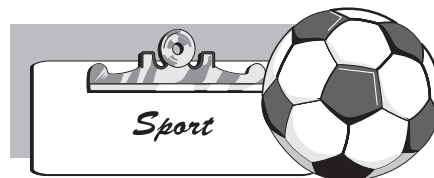
Kontakt:

604 655 389, 603 785 966

PO - PÁ 9 - 12 a 13 - 19.30 h

SO 9 - 11.30 h

www.veloservis.wz.cz

Fotbalisté A mužstva TJ Staňkov porazili v červnovém derby Domažlice 2:1, tradičního soupeře zdolali po dlouhých čtyřech letech. Na jaře se týmu příliš nedařilo, ale podle všeho by se mu baráž o záchranu měla vyhnout. Důležité bude, co se v oddíle odehraje během léta. Několika hráčům končí hostování a teprve se uvidí, zda budou i nadále v našem dresu hrát i v příští sezoně. Kádr je přitom stále poměrně mladý a perspektivní a pokud se udrží pohromadě, měl by mít dobrou budoucnost.

Béčko bojuje o 2. příčku II. třídy se Kdyní, škoda, že s tímto soupeřem doma prohrálo 1:2. Jinak je ale už teď jasné, že rezerva hraje svou nejlepší sezonu po řadě let.

Céčko sice na svůj loňský úspěch nenaváže, ale pohybuje se v poklidném středu tabulky IV. třídy.

Dorostenci se pohybují kolem 4. místa, ovšem v příští sezoně by měl tým vedený trenérem Milanem Kucharičem být velice silný s postupovými ambicemi.

Bohužel, otázku je, jak to bude s celkem žáků. V této kategorii je velký nedostatek hráčů. Úspěšně zvládli sezonu nejmladší fotbalisté, minižáci. V okresním přeboru skončili na bronzové pozici.

Staňkovsko

Vychází každé dva měsíce. Vydává město Staňkov. Nam. TGM 35, 345 61 Staňkov. Řídí redakční rada. Vedoucí - Josef Steinbach, zástupce - Ferda Schenk, Bohumil Hering, Slávka Schenková, Marie Gillová. 800 ks výtisků ZDARMA. Zveřejněné články nemusí být shodné s názorem redakce. Reg.č. 340 1000 389